

EL 2 I 9 DE JUNY ENS JUGUEM ELS RECURSOS DEL PROPER CURS! NO ENS QUEDEM A MIG CAMÍ! SI TORNEM A SER LES DEL 15M, GUANYAREM!

Aquest dimecres 25 de maig hem fet la sisena vaga unitària de jornada completa per la reversió de les retallades a l'educació pública. Si no tinguéssim els precedents de les 5 jornades històriques del passat mes de març, segurament estariem parlant d'una de les vagues i manifestacions més importants dels darrers anys. Però hem de reconèixer que, en relació al març, n'hem vist reduït el seguiment. És obvi que aquesta disminució no s'ha produït pas per una reducció del descontentament de les treballadores de l'educació, sinó per altres qüestions sobre les quals, des de CGT Ensenyament, us volem traslladar algunes reflexions que creiem importants, sobretot, per tal de potenciar les properes convocatòries i de guanyar aquesta històrica lluita:

No és cert que no haguem aconseguit res amb les vagues que hem fet: Departament i Govern mai no relacionaran la reversió de les retallades amb la nostra lluita per tal de no generar un efecte crida cap a la resta de sectors. Però hem de fer valdre que:

- Qüestions que ens deien que eren impossibles **com les places de concurs de mèrits** per a les companyes interines (molt insuficients encara) o el darrer oferiment enverinat (que no vam signar perquè deixava fora les companyes de secundària) del retorn de **l'horari lectiu per al pròxim curs a primària i infantil**, han estat fruit de la pressió exercida amb les vagues que hem fet.

- Hem tornat a fer **assemblees de treballadores** i debats als centres, com no fèiem des de fa molt, sobre la insuportable situació que patim. Ens hem tornat a organitzar i ho hem de continuar fent.

- Han expressat la seva protesta molts equips directius, que el Departament volia de còmplices o d'agents neutrals, però que s'han tornat a posicionar com el que són: companyes i treballadores que també volen una educació pública de qualitat. Així ho constata el recent escrit signat per més de **700 direccions** de Barcelona (que s'està estenent per tot Catalunya i que segurament creixerà en adhesions els pròxims dies). En aquest sentit, i tenint en compte que els recursos humans i materials amb què treballem determinen la nostra tasca educativa, **demanem a les direccions que, en els pròxims claustres se'n parli també de les vagues unitàries que tenim per endavant**, justament amb l'objectiu d'incrementar-los.

- Hem **socialitzat** i posat el focus mediàtic (malgrat els intents continuats de censura) a les **mancances que patim a l'educació pública** d'una forma que no es produïa des de feia molts anys. Avui, és més gran la part de la societat que ja sap que el que ens mou "no són 5 dies de vacances, són 10 anys de retallades". Si, hi ha altres formes de protesta i, moltes també les estem fent i/o les estem debatent. Però no ens enganyem: sense el context generat per l'èxit de les darreres vagues no les estariem duent a terme o no tindrien ni molt menys la incidència que estan tenint.

Sí, encara podem aconseguir mesures molt importants i per al curs vinent: abans de les 5 vagues, el Departament no ens deïa que ens oferiria el retorn de l'horari lectiu a infantil i primària després de fer-les. I, evidentment, ara no ens diu que ens les oferirà per a totes les etapes i per al pròxim curs, així com la resta de demandes, si fem prou pressió a les properes vagues. Ens diuen que ja és tard o que no hi ha diners, justament per desmobilitzar-nos. Però és evident que sí és possible perquè:

- Van aprovar i prorrogar els mal anomenats reforços covid els cursos anteriors (que, per cert, ara volen retallar) al mes de juliol.

- Per contractar empreses privades (que precaritzen a les companyes del lleure) i així poder cobrir el nyap de l'avançament de l'inici de curs, sí que hi ha temps i diners.

Si tornem a sortir als carrers com ho vam fer el 15 de març, guanyarem! Hem de sortir a lluitar totes les que hi vam ser el 15M i més. Si ho tornem a fer el 2J i el 9J, si convertim en força al carrer tota la indignació i malestar que fa temps que tenim, d'ara fins a finals de curs, transformarem demandes importants en mesures reals, i sí, algunes ja per aplicar-les el pròxim curs. És cert que hi ha un sacrifici econòmic immediat en el fet de fer més vagues, però el sacrifici, no només econòmic, sinó també anímic, de condicions laborals i educatives, i de quedar-nos a mig camí i seguir sense canviar res (o inclús retrocedir: retallada de reforços covid, vendre la immersió com ho volen fer i d'altres mesures més dures que puguin arribar) és indiscutiblement un sacrifici pitjor.

Algunes companyes han expressat la dificultat de fer vaga a finals de curs per les tasques importants que tenim aquests dies. Justament, i ara que tenim una oportunitat històrica, **la tasca pedagògica més valuosa que ens queda aquest curs és lluitar per aconseguir les millores que tant necessitem per al futur immediat**. Convencem-nos i convencem les nostres companyes:

També per responsabilitat educativa, anem a la vaga els dies 2 i 9 de juny!